

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 58

9 listopada 2015

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2015/C 371/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2015/C 371/02	Sprawa C-361/13: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 września 2015 r. – Komisja Europejska/ Republika Słowacka [Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Artykuł 7 — Świadczenie z tytułu starości — Dodatek bożonarodzeniowy — Zasada dotycząca miejsca zamieszkania]	2
2015/C 371/03	Sprawa C-433/13: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 września 2015 r. – Komisja Europejska/ Republika Słowacka [Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Artykuł 7 — Artykuł 21 — Świadczenie z tytułu choroby — Zasiłek opiekuńczy, zasiłek pielęgnacyjny i dodatek z tytułu rekompensaty dodatkowych kosztów — Zasada dotycząca miejsca zamieszkania]	2

2015/C 371/04	Sprawa C-519/13: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Anotato Dikastirio Kyprou – Cypr) – Alpha Bank Cyprus Ltd/Dau Si Senh i in. (Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych lub handlowych — Doręczanie dokumentów sądowych i pozasądowych — Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 — Artykuł 8 — Odmowa przyjęcia dokumentu — Brak tłumaczenia jednego z przekazywanych dokumentów — Brak standardowego formularza zawartego w załączniku II do tego rozporządzenia — Konsekwencje)	3
2015/C 371/05	Sprawa C-589/13: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – postępowanie wszczęte przez F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt (Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 56 WE — Opodatkowanie tymczasowe uzyskiwanych przez fundację krajową dochodów z kapitału i dochodów ze zbycia udziałów — Odmowa przyznania prawa do odliczenia od podstawy opodatkowania darowizn dokonywanych na rzecz beneficjentów niebędących rezydentami i niepodlegających opodatkowaniu w państwie członkowskim opodatkowania fundacji na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania)	4
2015/C 371/06	Sprawa C-597/13 P: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 września 2015 r. – Total SA/Komisja Europejska (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek wosków parafinowych — Rynek gaczu — Naruszenie popełnione przez spółkę zależną, w której 100 % kapitału posiada spółka dominująca — Domniemanie decydującego wpływu wywieranego na spółkę zależną przez spółkę dominującą — Odpowiedzialność spółki dominującej wynikająca wyłącznie ze stanowiącego naruszenie zachowania jej spółki zależnej — Wyrok dotyczący obniżenia kwoty grzywny nałożonej na spółkę zależną — Skutki na sytuację prawną spółki dominującej)	5
2015/C 371/07	Sprawa C-634/13 P: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 września 2015 r. – Total Marketing Services, następcą prawny Total Raffinage Marketing/Komisja Europejska (Odwołanie — Konkurencja — Rynek wosków parafinowych — Rynek gaczu — Czas uczestnictwa w bezprawnym kartelu — Zaprzestanie uczestnictwa — Przerwanie uczestnictwa — Brak kontaktów o znamionach zмовy w określonym czasie — Kontynuowanie naruszenia — Ciężar dowodu — Otwarte zdystansowanie się — Odbiór przez innych uczestników kartelu zamiaru zdystansowania się — Obowiązek uzasadnienia — Zasady domniemania niewinności, równego traktowania, skutecznej ochrony sądowej i indywidualizacji kar)	6
2015/C 371/08	Sprawy połączone C-10/14, C-14/14 i C-17/14: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – J.B.G.T. Miljoen (C-10/14), X (C-14/14), Société Générale SA (C-17/14)/Staatssecretaris van Financiën (Odesłanie prejudycjalne — Podatki bezpośrednie — Artykuły 63 TFUE i 65 TFUE — Swobodny przepływ kapitału — Opodatkowanie dywidend z portfeli akcji — Pobór podatku u źródła — Ograniczenie — Ostateczne obciążenie podatkowe — Aspekty służące porównaniu obciążeń podatkowych podatników będących rezydentami i podatników niebędących rezydentami — Porównywalność — Uwzględnienie podatku dochodowego od osób fizycznych lub od osób prawnych — Umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania — Neutralizacja ograniczenia w drodze umowy)	6
2015/C 371/09	Sprawa C-33/14 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 września 2015 r. – Mory SA, w likwidacji, Mory Team, w likwidacji, Superga Invest/Komisja Europejska (Odwołanie — Pomoc państwa — Skarga o stwierdzenie nieważności — Artykuł 263 TFUE — Dopuszczalność — Pomoc przyznana bezprawnie i niezgodna z rynkiem wewnętrznym — Obowiązek odzyskania — Decyzja Komisji Europejskiej o nierozszerzaniu obowiązku odzyskania pomocy na podmiot przejmujący beneficjenta pomocy — Interes prawny — Powództwo odszkodowawcze i o odzyskanie pomocy wniesione do sądów krajowych — Legitymacja procesowa czynna — Skarżący, którego dany akt nie dotyczy indywidualnie)	7

2015/C 371/10	Sprawa C-67/14: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundessozialgericht – Niemcy) – Jobcenter Berlin Neukölln/Nazifa Alimanovic i in. (Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ osób — Obywatelstwo Unii — Równość traktowania — Dyrektywa 2004/38/WE — Artykuł 24 ust. 2 — Świadczenia z zakresu pomocy społecznej — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Artykuły 4 i 70 — Specjalne nieskładkowe świadczenia pieniężne — Poszukujący pracy obywatele jednego państwa członkowskiego przebywający na terytorium innego państwa członkowskiego — Wyłączenie — Zachowanie statusu pracownika)	8
2015/C 371/11	Sprawa C-85/14: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Niderlandy) – KPN BV/Autoriteit Consument en Markt (ACM) (Odesłanie prejudycjalne — Sieci i usługi łączności elektronicznej — Usługa powszechna i prawa użytkowników — Dyrektywa 2002/22/WE — Artykuł 28 — Dostęp do numerów i usług — Numery niegeograficzne — Dyrektywa 2002/19/WE — Artykuły 5, 8 i 13 — Uprawnienia krajowych organów regulacyjnych — Kontrola cen — Usługi tranzytu połączeń — Uregulowanie krajowe nakładające na podmioty świadczące usługi tranzytu połączeń telefonicznych obowiązek niestosowania wyższych opłat za połączenia z numerami niegeograficznymi niż za połączenia z numerami geograficznymi — Przedsiębiorstwo niemające znaczącej pozycji na rynku — Właściwy organ krajowy)	9
2015/C 371/12	Sprawa C-215/14: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) – Zjednoczone Królestwo) – Société de Produits Nestlé SA/Cadbury UK Ltd [Odesłanie prejudycjalne — Znaki towarowe — Dyrektywa 2008/95/WE — Artykuł 3 ust. 3 — Pojęcie charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie u�zywania — Trójwymiarowy znak towarowy — Składowy się z czterech paluszków wafel w czekoladzie Kit Kat — Artykuł 3 ust. 1 lit. e) — Oznaczenie tworzone jednocześnie przez kształt wynikajacy z charakteru samego towaru oraz kształt niezbędny do uzyskania efektu technicznego — Objęcie procesu produkcji pojęciem efektu technicznego]	10
2015/C 371/13	Sprawa C-257/14: Wyrok Trybunału (izba dziewi�ta) z dnia 17 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam – Niderlandy) – C. van der Lans/Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV [Odesłanie prejudycjalne — Transport lotniczy — Prawa pasażerów w przypadku op�znienia lub odwołania lotu — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuł 5 ust. 3 — Odmowa przyjęcia na pokład i odwołanie lotu — Duże op�znienie lotu — Odszkodowanie i pomoc dla pasażerów — Nadzwyczajne okoliczności]	11
2015/C 371/14	Sprawa C-344/14: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 17 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Kyowa Hakko Europe GmbH/Hauptzollamt Hannover (Odesłanie prejudycjalne — Nomenklatura taryfowa i statystyczna — Klasyfikacja towarów — Mieszaniny aminokwasów wykorzystywane w celu przygotowania żywności dla niemowląt i małych dzieci cierpiących na alergię na białka mleka krowiego — Klasyfikacja do pozycji taryfowych 2106 „przetwory spożywcze” lub 3003 „leki”)	12
2015/C 371/15	Sprawa C-367/14: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 września 2015 r. – Komisja Europejska/ Republika Włoska (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc przyznana przedsiębiorstwom z terenu miast Wenecji i Chioggii — Obniżenie wysokości składek na zabezpieczenie społeczne — Brak odzyskania pomocy w wyznaczonym terminie — Wyrok Trybunału stwierdzajacy wystąpienie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewykonanie — Artykuł 260 ust. 2 TFUE — Sankcje pieniężne — Okresowa kara pieniężna — Ryczałt)	12

2015/C 371/16	Sprawa C-416/14: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia – Włochy) – Fratelli De Pra SpA, SAIV SpA/Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno, Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza (Odesłanie prejudycjalne — Sieci i usługi telekomunikacyjne — Dyrektywy 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE, 2002/22/WE — Swobodny przepływ urządzeń końcowych naziemnej radiowej łączności przenośnej — Dyrektywa 1999/5/WE — Opłata za korzystanie z urządzeń — Ogólne zezwolenie lub licencja na użytkowanie — Umowa abonencka zastępująca ogólne zezwolenie lub licencję — Różne traktowanie użytkowników posiadających umowę abonencką bądź nieposiadających takiej umowy)	13
2015/C 371/17	Sprawa C-427/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky (Republika Czeska) w dniu 3 sierpnia 2015 r. – NEW WAVE CZ a.s./ALLTOYS spol. s r. o.	15
2015/C 371/18	Sprawa C-432/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 7 sierpnia 2015 r. – Odvolací finanční ředitelství/Pavlaína Baštová	15
2015/C 371/19	Sprawa C-481/15: Skarga wniesiona w dniu 10 września 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec	16
2015/C 371/20	Sprawa C-495/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 15 lipca 2015 r. w sprawie T-314/13 Portugalia/Komisja, wniesione w dniu 21 września 2015 r. przez Komisję Europejską	17

Sąd

2015/C 371/21	Sprawa T-421/07 RENV: Wyrok Sądu z dnia 18 września 2015 r. – Deutsche Post/Komisja (Pomoc państwa — Doręczanie przesyłek — Środki przyjęte przez władze niemieckie na rzecz Deutsche Post AG — Decyzja o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE — Interes prawny — Wznowienie zakończonego postępowania — Skutki wyroku stwierdzającego nieważność)	19
2015/C 371/22	Sprawa T-245/11: Wyrok Sądu z dnia 23 września 2015 r. – ClientEarth i International Chemical Secretariat/ECHA [Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty będące w posiadaniu ECHA — Dokumenty pochodzące od osoby trzeciej — Termin wyznaczony na udzielenie odpowiedzi na wniosek o udzielenie dostępu — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej — Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji — Nadrzędny interes publiczny — Informacje o środowisku — Emisje do środowiska]	20
2015/C 371/23	Sprawa T-121/13: Wyrok Sądu z dnia 18 września 2015 r. – Oil Pension Fund Investment Company/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Oczywisty błąd w ocenie — Proporcjonalność — Prawo własności — Dostosowanie w czasie skutków stwierdzenia nieważności)	21
2015/C 371/24	Sprawa T-161/13: Wyrok Sądu z dnia 22 września 2015 r. – First Islamic Investment Bank/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Błąd w ocenie — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Proporcjonalność)	22

2015/C 371/25	Sprawa T-428/13: Wyrok Sądu z dnia 18 września 2015 r. – IOC-UK/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Prawo do bycia wysłuchanym — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Oczywisty błąd w ocenie — Proporcjonalność — Prawo własności — Równość traktowania i niedyskryminacja)	23
2015/C 371/26	Sprawa T-653/13 P: Wyrok Sądu z dnia 18 września 2015 r. – Wahlström/Frontex [Odwołanie — Służba publiczna — Personel tymczasowy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny (2010) — Doroczna rozmowa z ocenianym — Wyznaczenie celów]	23
2015/C 371/27	Sprawa T-359/14: Wyrok Sądu z dnia 18 września 2015 r. – Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/OHIM – Accelerate (COLOMBIANO COFFEE HOUSE) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Graficzny wspólnotowy znak towarowy COLOMBIANO COFFEE HOUSE — Wcześniej chronione oznaczenie geograficzne Café de Colombia — Artykuły 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	24
2015/C 371/28	Sprawa T-484/15: Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2015 r. – KV/EACEA	25
2015/C 371/29	Sprawa T-493/15 P: Odwołanie wniesione w dniu 26 sierpnia 2015 r. przez Komisję Europejską od wyroku wydanego w dniu 18 czerwca 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-5/14 CX/Komisja	26
2015/C 371/30	Sprawa T-496/15 P: Odwołanie wniesione w dniu 28 sierpnia 2015 r. przez CX od wyroku wydanego w dniu 18 czerwca 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-27/13 CX/Komisja	27
2015/C 371/31	Sprawa T-506/15: Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2015 r. – Republika Grecka/Komisja Europejska	28
2015/C 371/32	Sprawa T-508/15: Skarga wniesiona w dniu 2 września 2015 r. – Litwa/Komisja	29
2015/C 371/33	Sprawa T-514/15: Skarga wniesiona w dniu 1 września 2015 r. – Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych/Komisja	31
2015/C 371/34	Sprawa T-515/15: Skarga wniesiona w dniu 1 września 2015 r. – Almaz-Antey/Rada	33
2015/C 371/35	Sprawa T-524/15: Skarga wniesiona w dniu 7 września 2015 r. – NICO/Rada	34
2015/C 371/36	Sprawa T-525/15: Skarga wniesiona w dniu 7 września 2015 r. – Petro Suisse Intertrade/Rada	35
2015/C 371/37	Sprawa T-526/15: Skarga wniesiona w dniu 7 września 2015 r. – HK Intertrade/Rada	36
2015/C 371/38	Sprawa T-529/15: Skarga wniesiona w dniu 8 września 2015 r. – Intesa Sanpaolo/OHIM (START UP INITIATIVE)	37

2015/C 371/39	Sprawa T-534/15: Skarga wniesiona w dniu 16 września 2015 r. – LG Electronics/OHIM – Cyrus Wellness Consulting (Viewty GT)	38
2015/C 371/40	Sprawa T-535/15: Skarga wniesiona w dniu 15 października 2015 r. – CBM/OHIM – ĪD Group (Fashion ID)	39
2015/C 371/41	Sprawa T-536/15: Skarga wniesiona w dniu 15 września 2015 r. – CBM/OHIM – ĪD Group (Fashion ID)	40
2015/C 371/42	Sprawa T-537/15: Skarga wniesiona w dniu 14 września 2015 r. – Deutsche Post/OHIM – Verbis Alfa (InPost)	41
2015/C 371/43	Sprawa T-538/15: Skarga wniesiona w dniu 17 września 2015 r. – Regent University/OHIM – Regent’s College (REGENT UNIVERSITY)	42
2015/C 371/44	Sprawa T-545/15: Skarga wniesiona w dniu 22 września 2015 r. – Pi-Design/OHIM – Nestlé (PRESSO)	43
2015/C 371/45	Sprawa T-557/15 P: Odwołanie wniesione w dniu 16 września 2015 r. przez Fernanda De Estebana Alonsa od postanowienia wydanego w dniu 15 lipca 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-35/15 De Esteban Alonso/Komisja	44
2015/C 371/46	Sprawa T-563/15: Skarga wniesiona w dniu 24 września 2015 r. – Paglieri Sell System/OHIM (APOTEKE)	45

Sąd do spraw Służby Publicznej

2015/C 371/47	Sprawa F-14/12 RENV: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 30 września 2015 r. – Schönberger /Trybunał Obrachunkowy (Służba publiczna — Urzędnicy — Przekazanie sprawy do Sądu po uchyleniu rozstrzygnięcia — Awans — Postępowanie w sprawie awansu (2011) — Odmowa awansu — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna, a w części oczywiście bezzasadna)	46
2015/C 371/48	Sprawa F-73/14: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 28 września 2015 r. – Kriscak/Europol (Służba publiczna — Personel Europolu — Konwencja o Europolu — Regulamin pracowniczy Europolu — Załącznik 1 do regulaminu pracowniczego Europolu — Wykaz stanowisk wskazanych wytłuszczonym drukiem, które mogą być obsadzone jedynie przez osobę zatrudnioną przez właściwe organy w rozumieniu art. 2 ust. 4 Konwencji o Europolu — Stanowiska ograniczone — Decyzja Europolu — Stanowiska, które mogą być obsadzone jedynie przez osobę zatrudnioną przez właściwe organy w rozumieniu art. 3 decyzji Europolu — Zastosowanie WZIP do pracowników Europolu — Nieprzedłużenie umowy członka personelu tymczasowego zawartej na czas określony — Odmowa zawarcia umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego na czas nieokreślony — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga odszkodowawcza)	46
2015/C 371/49	Sprawa F-54/15: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 30 września 2015 r. – Nunes/Trybunał Obrachunkowy (Służba publiczna — Członek personelu kontraktowego — Podważenie warunków zatrudnienia — Zażalenie złożone z przekroczeniem terminu — Niedopełnienie wymogów postępowania poprzedzającego wniesienie skargi — Oczywista niedopuszczalność)	47

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2015/C 371/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 363 z 3.11.2015

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 354 z 26.10.2015

Dz.U. C 346 z 19.10.2015

Dz.U. C 337 z 12.10.2015

Dz.U. C 328 z 5.10.2015

Dz.U. C 320 z 28.9.2015

Dz.U. C 311 z 21.9.2015

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 września 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Słowacka

(Sprawa C-361/13) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Artykuł 7 — Świadczenie z tytułu starości — Dodatek bożonarodzeniowy — Zasada dotycząca miejsca zamieszkania]

(2015/C 371/02)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Tokár, D. Martin oraz F. Schatz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 września 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Słowacka

(Sprawa C-433/13) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Artykuł 7 — Artykuł 21 — Świadczenie z tytułu choroby — Zasilek opiekuńczy, zasilek pielęgnacyjny i dodatek z tytułu rekompensaty dodatkowych kosztów — Zasada dotycząca miejsca zamieszkania]

(2015/C 371/03)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Tokár, D. Martin i F. Schatz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*

- 2) *Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 336 z 16.11.2013.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Anotato Dikastirio Kyprou – Cypr) – Alpha Bank Cyprus Ltd/Dau Si Senh i in.

(Sprawa C-519/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych lub handlowych — Doręczanie dokumentów sądowych i pozasądowych — Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 — Artykuł 8 — Odmowa przyjęcia dokumentu — Brak tłumaczenia jednego z przekazywanych dokumentów — Brak standardowego formularza zawartego w załączniku II do tego rozporządzenia — Konsekwencje)

(2015/C 371/04)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Anotato Dikastirio Kyprou

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alpha Bank Cyprus Ltd

Strona pozwana: Dau Si Senh, Alpha Panareti Public Ltd, Susan Towson, Stewart Cresswell, Gillian Cresswell, Julie Gaskell, Peter Gaskell, Richard Wernham, Tracy Wernham, Joanne Zorani, Richard Simpson

Sentencja

Wykładni rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 należy dokonywać w ten sposób, że:

— jednostka przyjmująca jest zobowiązana w każdych okolicznościach i bez jakiegokolwiek swobody uznania w tym względzie, poinformować adresata dokumentu o jego prawie do odmowy przyjęcia tego dokumentu, używając w tym celu każdorazowo standardowego formularza zawartego w załączniku II do tego rozporządzenia, oraz

— okoliczność, iż jednostka ta nie załączyła przy doręczaniu dokumentu jego adresatowi standardowego formularza zawartego w załączniku II do rozporządzenia nr 1393/2007, nie stanowi podstawy nieważności postępowania, lecz uchybienie, któremu należy zaradzić zgodnie z przepisami ustanowionymi w tym rozporządzeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 377 z 21.12.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – postępowanie wszczęte przez F. E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(Sprawa C-589/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 56 WE — Opodatkowanie tymczasowe uzyskiwanych przez fundację krajową dochodów z kapitału i dochodów ze zbycia udziałów — Odmowa przyznania prawa do odliczenia od podstawy opodatkowania darowizn dokonywanych na rzecz beneficjentów niebędących rezydentami i niepodlegających opodatkowaniu w państwie członkowskim opodatkowania fundacji na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania)

(2015/C 371/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

przy udziale: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Sentencja

Artykuł 56 WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom podatkowym państwa członkowskiego, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, na mocy których – w ramach opodatkowania tymczasowego obejmującego uzyskane przez fundację prywatną będącą rezydentem dochody z kapitału i dochody ze zbycia udziałów – fundacja ta ma prawo do odliczenia od podstawy opodatkowania dotyczącej danego roku podatkowego tylko darowizn dokonanych w tym samym roku podatkowym, które to darowizny były przedmiotem opodatkowania obciążającego ich beneficjentów w państwie członkowskim opodatkowania fundacji, podczas gdy takie odliczenie jest wyłączone przez te krajowe przepisy podatkowe, jeżeli beneficjent mieszka w innym państwie członkowskim i w państwie członkowskim opodatkowania fundacji jest – na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania – zwolniony z podatku pobieranego co do zasady od darowizn.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 września 2015 r. – Total SA/Komisja Europejska**(Sprawa C-597/13 P) ⁽¹⁾**

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek wosków parafinowych — Rynek gaczu — Naruszenie popełnione przez spółkę zależną, w której 100 % kapitału posiada spółka dominująca — Domniemanie decydującego wpływu wywieranego na spółkę zależną przez spółkę dominującą — Odpowiedzialność spółki dominującej wynikająca wyłącznie ze stanowiącego naruszenie zachowania jej spółki zależnej — Wyrok dotyczący obniżenia kwoty grzywny nałożonej na spółkę zależną — Skutki na sytuację prawną spółki dominującej)

(2015/C 371/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Total SA (przedstawiciele: E. Morgan de Rivery i E. Lagathu, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: Gippini Fournier i P. Van Nuffel, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wydany przez Sąd Unii Europejskiej wyrok Total/Komisja (T-548/08, EU:T:2013:434) zostaje uchylony w zakresie, w jakim nie dostosowano w nim kwoty grzywny nałożonej na Total SA do kwoty grzywny nałożonej na Total Raffinage Marketing SA mocą wyroku Total Raffinage Marketing/Komisja (T-566/08, EU:T:2013:423).
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
- 3) Kwota grzywny nałożonej na Total SA solidarnie z Total Raffinage Marketing SA w art. 2 decyzji Komisji C(2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. [81 WE] i w art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.181 – Woski do świec) ustala się na 125 459 842 EUR.
- 4) Total SA pokrywa trzy czwarte własnych kosztów związanych z niniejszym odwołaniem i postępowaniem w pierwszej instancji oraz kosztów poniesionych przez Komisję Europejską.
- 5) Komisja Europejska pokrywa jedną czwartą własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez Total SA w związku z niniejszym odwołaniem i postępowaniem w pierwszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 15.2.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 września 2015 r. – Total Marketing Services, następca prawny Total Raffinage Marketing/Komisja Europejska

(Sprawa C-634/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Rynek wosków parafinowych — Rynek gaczu — Czas uczestnictwa w bezprawnym kartelu — Zaprzestanie uczestnictwa — Przerwanie uczestnictwa — Brak kontaktów o znamionach zmywy w określonym czasie — Kontynuowanie naruszenia — Ciężar dowodu — Otwarte zdystansowanie się — Odbiór przez innych uczestników kartelu zamiaru zdystansowania się — Obowiązek uzasadnienia — Zasady domniemania niewinności, równego traktowania, skutecznej ochrony sądowej i indywidualizacji kar)

(2015/C 371/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Total Marketing Services, następca prawny Total Raffinage Marketing (przedstawiciele: A. Vandencastele, C. Lemaire i S. Naudin, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: Van Nuffel i A. Biolan, pełnomocnicy, wpierani przez adwokata N. Coutrelisa)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Total Marketing Services SA pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 15.10.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – J.B.G.T. Miljoen (C-10/14), X (C-14/14), Société Générale SA (C-17/14)/Staatssecretaris van Financiën

(Sprawy połączone C-10/14, C-14/14 i C-17/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki bezpośrednie — Artykuły 63 TFUE i 65 TFUE — Swobodny przepływ kapitału — Opodatkowanie dywidend z portfeli akcji — Pobór podatku u źródła — Ograniczenie — Ostateczne obciążenie podatkowe — Aspekty służące porównaniu obciążeń podatkowych podatników będących rezydentami i podatników niebędących rezydentami — Porównywalność — Uwzględnienie podatku dochodowego od osób fizycznych lub od osób prawnych — Umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania — Neutralizacja ograniczenia w drodze umowy)

(2015/C 371/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: J.B.G.T. Miljoen (C-10/14), X (C-14/14), Société Générale SA (C-17/14)

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Sentencja

Artykuły 63 TFUE i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom państwa członkowskiego, które ustanawiają pobór u źródła podatku od dywidend wypłaconych przez spółkę będącą rezydentem zarówno podatnikom będącym rezydentami, jak i podatnikom niebędącym rezydentami, przewidując mechanizm odliczenia lub zwrotu tego podatku wyłącznie dla podatników będących rezydentami, podczas gdy dla podatników niebędących rezydentami, osób fizycznych i spółek, stanowi on podatek ostateczny, o ile ostateczne obciążenie podatkowe dotyczące tych dywidend ponoszone w tym państwie przez podatników niebędących rezydentami jest większe niż ponoszone przez podatników będących rezydentami, czego zbadanie w sprawach w postępowaniach głównych należy do sądu odsyłającego. W celu ustalenia tych ciężarów podatkowych sąd odsyłający powinien wziąć pod uwagę w sprawach C-10/14 i C-14/14 opodatkowanie rezydentów dotyczące wszystkich akcji posiadanych w spółkach niderlandzkich w ciągu roku kalendarzowego, a także kapitał zwolniony z podatku na podstawie przepisów krajowych, a w sprawie C-17/14 – koszty bezpośrednio związane z samym poborem dywidend.

Na wypadek gdyby istnienie ograniczenia w przepływie kapitału zostało stwierdzone, może ono być uzasadnione skutkami dwustronnej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, zawartej przez państwo członkowskie siedziby i państwo członkowskie źródła dywidend, pod warunkiem że zostanie zniesione odmienne traktowanie dotyczące opodatkowania dywidend, pomiędzy podatnikami będącymi rezydentami tego ostatniego państwa a podatnikami będącymi rezydentami innych państw członkowskich. W okolicznościach takich jak będące przedmiotem spraw C-14/14 i C-17/14 i z zastrzeżeniem odmiennych ustaleń, jakich dokonać może sąd odsyłający, ograniczenie w swobodnym przepływie kapitału, jeżeli zostanie stwierdzone, nie może być uznane za uzasadnione.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 28.4.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 września 2015 r. – Mory SA, w likwidacji, Mory Team, w likwidacji, Superga Invest/Komisja Europejska

(Sprawa C-33/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Skarga o stwierdzenie nieważności — Artykuł 263 TFUE — Dopuszczalność — Pomoc przyznana bezprawnie i niezgodna z rynkiem wewnętrznym — Obowiązek odzyskania — Decyzja Komisji Europejskiej o nierozszerzaniu obowiązku odzyskania pomocy na podmiot przejmujący beneficjenta pomocy — Interes prawny — Powództwo odszkodowawcze i o odzyskanie pomocy wniesione do sądów krajowych — Legitymacja procesowa czynna — Skarżący, którego dany akt nie dotyczy indywidualnie)

(2015/C 371/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Mory SA, w likwidacji, Mory Team, w likwidacji, Superga Invest (przedstawiciele: B. Vatier i F. Loubières, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu Unii Europejskiej *Mory i in./Komisja (T-545/12, EU:T:2013:607)* zostaje uchylone.
- 2) Wniesiona przez *Mory SA, Mory Team i Superga Invest* skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2012) 2401 final z dnia 4 kwietnia 2012 r. dotyczącej przejęcia aktywów grupy *Sernam* w ramach postępowania upadłościowego zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 3) *Mory SA, Mory Team, Superga Invest i Komisja Europejska* pokrywają własne koszty zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 7.4.2014.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundessozialgericht – Niemcy) – Jobcenter Berlin Neukölln/Nazifa Alimanovic i in.

(Sprawa C-67/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ osób — Obywatelstwo Unii — Równość traktowania — Dyrektywa 2004/38/WE — Artykuł 24 ust. 2 — Świadczenia z zakresu pomocy społecznej — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Artykuły 4 i 70 — Specjalne nieskładkowe świadczenia pieniężne — Poszukujący pracy obywatele jednego państwa członkowskiego przebywający na terytorium innego państwa członkowskiego — Wyłączenie — Zachowanie statusu pracownika)

(2015/C 371/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundessozialgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Jobcenter Berlin Neukölln

Druga strona postępowania: Nazifa Alimanovic, Sonita Alimanovic, Valentina Alimanovic, Valentino Alimanovic

Sentencja

Artykuł 24 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG i art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1244/2010 z dnia 9 grudnia 2010 r. należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które wyklucza z kręgu osób uprawnionych do niektórych „specjalnych nieskładkowych świadczeń pieniężnych” w rozumieniu art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 883/2004, stanowiących jednocześnie „świadczenie z zakresu pomocy społecznej” w rozumieniu art. 24 ust. 2 dyrektywy 2004/38, obywateli innych państw członkowskich znajdujących się w sytuacji określonej w art. 14 ust. 4 lit. b) owej dyrektywy, podczas gdy świadczenia te są zagwarantowane obywatelom danego państwa członkowskiego znajdującym się w tej samej sytuacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Niderlandy) – KPN BV/ Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Sprawa C-85/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Sieci i usługi łączności elektronicznej — Usługa powszechna i prawa użytkowników — Dyrektywa 2002/22/WE — Artykuł 28 — Dostęp do numerów i usług — Numery niegeograficzne — Dyrektywa 2002/19/WE — Artykuły 5, 8 i 13 — Uprawnienia krajowych organów regulacyjnych — Kontrola cen — Usługi tranzytu połączeń — Uregulowanie krajowe nakładające na podmioty świadczące usługi tranzytu połączeń telefonicznych obowiązek niestosowania wyższych opłat za połączenia z numerami niegeograficznymi niż za połączenia z numerami geograficznymi — Przedsiębiorstwo niemające znaczącej pozycji na rynku — Właściwy organ krajowy)

(2015/C 371/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: KPN BV

Strona pozwana: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Sentencja

- 1) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że zezwala ono właściwemu organowi krajowemu na wprowadzenie obowiązku taryfowego – takiego jak ten będący przedmiotem sporu w postępowaniu głównym – na podstawie art. 28 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r., aby usunąć przeszkodę w wybieraniu numerów niegeograficznych w Unii Europejskiej, która to przeszkoda nie jest natury technicznej, lecz wynika ze stosowanych taryf, mimo że nie została przeprowadzona analiza rynku, z której wynikałoby, iż dane przedsiębiorstwo posiada znaczącą pozycję na rynku, jeżeli taki obowiązek stanowi środek niezbędny i proporcjonalny do tego, by użytkownicy końcowi mogli mieć dostęp w Unii do usług wykorzystujących numery niegeograficzne.

Do sądu krajowego należy sprawdzenie, że warunek ten jest spełniony oraz że obowiązek taryfowy jest obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny, niedyskryminacyjny, oparty na charakterze stwierdzonego problemu i uzasadniony w świetle celów określonych w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r., oraz że zostały zachowane procedury przewidziane w art. 6, 7 i 7a dyrektywy 2002/21, zmienionej dyrektywą 2009/140.

- 2) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może przewidzieć, iż obowiązek taryfowy na podstawie art. 28 dyrektywy 2002/22, zmienionej dyrektywą 2009/136 – taki jak ten będący przedmiotem sporu w postępowaniu głównym – może zostać nałożony przez organ krajowy inny niż krajowy organ regulacyjny, który jest z reguły odpowiedzialny za stosowanie nowych ram regulacyjnych Unii dla sieci i usług łączności elektronicznej, z zastrzeżeniem, że organ ten spełnia wymogi dotyczące kompetencji, niezależności, bezstronności i przejrzystości przewidziane w dyrektywie 2002/21, zmienionej dyrektywą 2009/140, oraz że od decyzji, które on podejmuje, przysługują skuteczne środki odwoławcze do organu niezależnego od zainteresowanych stron, przy czym do sądu odsyłającego należy sprawdzenie, czy taka sytuacja ma miejsce w danym przypadku.

(¹) Dz.U. C 151 z 19.5.2014.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) – Zjednoczone Królestwo) – Société de Produits Nestlé SA/Cadbury UK Ltd

(Sprawa C-215/14) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Znaki towarowe — Dyrektywa 2008/95/WE — Artykuł 3 ust. 3 — Pojęcie charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania — Trójwymiarowy znak towarowy — Składający się z czterech paluszków wafel w czekoladzie Kit Kat — Artykuł 3 ust. 1 lit. e) — Oznaczenie tworzone jednocześnie przez kształt wynikający z charakteru samego towaru oraz kształt niezbędny do uzyskania efektu technicznego — Objęcie procesu produkcji pojęciem efektu technicznego]

(2015/C 371/12)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Société de Produits Nestlé SA

Strona pozwana: Cadbury UK Ltd

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 lit. e) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie zarejestrowaniu w charakterze znaku towarowego oznaczenia tworzonego przez kształt towaru, jeżeli ów kształt przejawia trzy podstawowe właściwości, z których jedna wynika z charakteru samego towaru, a dwie pozostałe są niezbędne do uzyskania efektu technicznego, pod warunkiem jednak, że przynajmniej jedna z podstaw odmowy rejestracji określonych w tym przepisie znajduje zastosowanie do owego kształtu w pełni.

- 2) Artykuł 3 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) dyrektywy 2008/95, który dopuszcza odmowę rejestracji oznaczeń tworzonych wyłącznie przez kształt towaru niezbędny do uzyskania efektu technicznego, należy interpretować w tym sensie, że dotyczy on sposobu, w jaki dany towar funkcjonuje, i nie znajduje zastosowania do sposobu, w jaki jest on wytwarzany.
- 3) W celu uzyskania rejestracji znaku towarowego, który uzyskał charakter odróżniający w następstwie używania w rozumieniu art. 3 ust. 3 dyrektywy 2008/95, niezależnie od tego, czy znak ten był używany jako część innego zarejestrowanego znaku towarowego, czy też w połączeniu z takim znakiem, zgłaszający musi przedstawić dowód, że zainteresowany krąg odbiorców postrzega towar lub usługę oznaczone tym tylko znakiem, z pominięciem wszelkich innych znaków, które również mogą występować, jako pochodzące z określonego przedsiębiorstwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 21.07.2014.

Wyrok Trybunału (izba dziewiąta) z dnia 17 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam – Niderlandy) – C. van der Lans/Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Sprawa C-257/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Transport lotniczy — Prawa pasażerów w przypadku opóźnienia lub odwołania lotu — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuł 5 ust. 3 — Odmowa przyjęcia na pokład i odwołanie lotu — Duże opóźnienie lotu — Odszkodowanie i pomoc dla pasażerów — Nadzwyczajne okoliczności]

(2015/C 371/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: C. van der Lans

Strona pozwana: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Sentencja

Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 należy interpretować w ten sposób, że problem techniczny taki jak ten w postępowaniu głównym, który wystąpił niespodziewanie i nie jest następstwem nieprawidłowej obsługi technicznej, ani nie został wykryty podczas wykonywania regularnej kontroli, nie mieści się w pojęciu „nadzwyczajnych okoliczności” w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

**Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 17 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Kyowa Hakko Europe GmbH/
Hauptzollamt Hannover**

(Sprawa C-344/14) ⁽¹⁾

**(Odesłanie prejudycjalne — Nomenklatura taryfowa i statystyczna — Klasyfikacja towarów —
Mieszaniny aminokwasów wykorzystywane w celu przygotowania żywności dla niemowląt i małych dzieci
cierpiących na alergię na białka mleka krowiego — Klasyfikacja do pozycji taryfowych 2106 „przetwory
spożywcze” lub 3003 „leki”)**

(2015/C 371/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kyowa Hakko Europe GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hannover

Sentencja

Nomenklaturę scaloną, zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienioną rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1214/2007 z dnia 20 września 2007 r. należy interpretować w ten sposób, iż mieszaniny aminokwasów, takie jak te będące przedmiotem postępowania głównego, które są stosowane w celu przygotowania żywności dla niemowląt i małych dzieci cierpiących na alergię na białka mleka krowiego, należy zaklasyfikować do pozycji 2106 tej nomenklatury jako „przetwory spożywcze”, o ile produkty te – ze względu na ich obiektywne cechy i właściwości – nie posiadają jednoznacznie określonych cech terapeutycznych lub profilaktycznych, których działanie skupia się na konkretnych funkcjach organizmu ludzkiego, a tym samym nie mogą one mieć zastosowania w przeciwdziałaniu chorobom lub dolegliwościom albo ich leczeniu i nie są także naturalnie przeznaczone do zastosowania medycznego, czego ustalenie należy do sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 339 z 29.9.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 września 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-367/14) ⁽¹⁾

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc przyznana
przedsiębiorstwom z terenu miast Wenecji i Chioggii — Obniżenie wysokości składek na zabezpieczenie
społeczne — Brak odzyskania pomocy w wyznaczonym terminie — Wyrok Trybunału stwierdzający
wystąpienie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewykonanie — Artykuł 260 ust. 2
TFUE — Sankcje pieniężne — Okresowa kara pieniężna — Ryczałt)**

(2015/C 371/15)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Conte, D. Grespan i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierany przez P. Gentilego, avvocato dello Stato)

Sentencja

- 1) Nie podejmując do dnia, w którym upływał termin wyznaczony w wezwaniu do usunięcia uchybienia skierowanym w dniu 21 listopada 2012 r. przez Komisję Europejską, wszelkich środków zapewniających wykonanie wyroku Komisja/Włochy (C-302/09, EU:C:2011:634), Republika Włoch uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 260 ust. 1 TFUE.
- 2) Zasądza się zapłatę od Republiki Włoskiej na rzecz Komisji Europejskiej na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej” licząc od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do wykonania wyroku Komisja/Włochy (C-302/09, EU:C:2011:634), okresowej kary pieniężnej w kwocie 12 mln EUR za pół roku zwłoki we wdrażaniu środków koniecznych w celu dostosowania się do rzeczoności wyroku Komisja/Włochy.
- 3) Zasądza się od Republiki Włoskiej zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”, ryczałtu w wysokości 30 mln EUR.
- 4) Republika Włoch zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 395 z 10.11.2014.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia – Włochy) – Fratelli De Pra SpA, SAIV SpA/Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno, Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza

(Sprawa C-416/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Sieci i usługi telekomunikacyjne — Dyrektywy 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE, 2002/22/WE — Swobodny przepływ urządzeń końcowych naziemnej radiowej łączności przenośnej — Dyrektywa 1999/5/WE — Opłata za korzystanie z urządzeń — Ogólne zezwolenie lub licencja na użytkowanie — Umowa abonencka zastępująca ogólne zezwolenie lub licencję — Różne traktowanie użytkowników posiadających umowę abonencką bądź nieposiadających takiej umowy)

(2015/C 371/16)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fratelli De Pra SpA, SAIV SpA

Strona pozwana: Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno, Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza

Sentencja

1) Dyrektywy:

- 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urzędzeń radiowych i końcowych urzędzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności, a w szczególności jej art. 8
- 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urzędzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie),
- 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach), zmieniona dyrektywą 2009/140/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r.,
- 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), oraz
- 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej), zmieniona dyrektywą 2009/136/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r.,

należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym dotyczącym stosowania opłaty takiej jak opłata za koncesję rządową, na mocy których korzystanie z końcowych urzędzeń naziemnej radiowej łączności przenośnej w ramach umowy abonenckiej jest uzależnione od posiadania ogólnego zezwolenia lub licencji oraz uiszczenia takiej opłaty, w sytuacji gdy umowa abonencka zastępuje sama w sobie licencję lub ogólne zezwolenie i w rezultacie nie jest wymagane w tym zakresie żadne działanie ze strony administracji.

- 2) Artykuł 20 dyrektywy 2002/22, zmienionej dyrektywą 2009/136 i art. 8 dyrektywy 1999/5 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one, do celów stosowania opłaty takiej jak opłata za koncesję rządową, zrównaniu z ogólnym zezwoleniem lub licencją na radiostację umowy abonenckiej na usługi telefonii komórkowej, która powinna ponadto zawierać dane dotyczące rodzaju odnośnego urzędzenia końcowego i jego homologacji.
- 3) W przypadku takim jak w postępowaniu głównym prawo Unii wynikające z dyrektyw 1999/5, 2002/19, 2002/20, zmienionej dyrektywą 2009/140, 2002/21 i 2002/22, zmienionej dyrektywą 2009/136 oraz z art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ono różnemu traktowaniu użytkowników końcowych urzędzeń naziemnej radiowej łączności przenośnej, w zależności od tego, czy zawierają oni umowę abonencką na usługi telefonii komórkowej, czy też zakupują oni te usługi w formie usługi przedpłaconej uzupełnionej ewentualnie usługą doładowania, na mocy której tylko pierwsi z nich podlegają przepisom krajowym, które ustanawiają opłatę za koncesję rządową.

(¹) Dz.U. C 431 z 1.2.2014

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky (Republika Czeska) w dniu 3 sierpnia 2015 r. – NEW WAVE CZ a.s./ALLTOYS spol. s r.o.

(Sprawa C-427/15)

(2015/C 371/17)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud České republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NEW WAVE CZ a.s.

Strona pozwana: ALLTOYS spol. s r. o.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 8 ust. 1 dyrektywy 2004/48/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej należy interpretować w ten sposób, że kontekst postępowania sądowego dotyczącego naruszenia prawa własności intelektualnej ma zastosowanie również wtedy, gdy po ostatecznym zamknięciu postępowania, w którym stwierdzono, że prawo własności intelektualnej zostało naruszone, skarżący żąda w odrębnym postępowaniu przekazania informacji o pochodzeniu i sieciach dystrybucji towarów lub usług naruszających to prawo własności intelektualnej (na przykład aby móc dokładnie określić szkodę i dochodzić później odszkodowania)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 157, s. 45.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 7 sierpnia 2015 r. – Odvolací finanční ředitelství/Pavčina Baštová

(Sprawa C-432/15)

(2015/C 371/18)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Odvolací finanční ředitelství

Druga strona postępowania: Pavčina Baštová

Pytania prejudycjalne

1a Czy udostępnienie konia przez jego właściciela (będącego podatnikiem) organizatorowi wyścigu w celu uczestnictwa w wyścigu konnym jest odpłatnym świadczeniem usługi w rozumieniu art. 2 ust. 1 punkt c) dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾ w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, a zatem transakcją podlegającą opodatkowaniu VAT?

- 1b W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy jako wynagrodzenie należy traktować nagrodę pieniężną uzyskaną za miejsce zajęte w wyścigu (którą jednak otrzymuje nie każdy koń uczestniczący w wyścigach), czy też nabycie usługi polegającej na możliwości uczestniczenia przez konia w wyścigu, którą organizator świadczy na rzecz właściciela, czy też inne wynagrodzenie?
- 1c W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy jako wynagrodzenie należy traktować nagrodę pieniężną uzyskaną za miejsce zajęte w wyścigu (którą jednak otrzymuje nie każdy koń uczestniczący w wyścigach), czy też nabycie usługi polegającej na możliwości uczestniczenia przez konia w wyścigu, którą organizator świadczy na rzecz właściciela, czy też inne wynagrodzenie??
- 2a Jeżeli dla celów VAT konieczne jest traktowanie szeregu częściowych usług jako jednej transakcji, to jakie są kryteria służące określeniu ich wzajemnego związku, to znaczy określeniu, czy są one świadczeniami mającymi równy status, czy też świadczeniami stanowiącymi usługę główną i usługę pomocniczą? Czy między tymi kryteriami istnieje jakaś hierarchia pod względem kolejności i wagi?
- 2b Czy art. 98 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że wyklucza objęcie usługi obniżoną stawką VAT, jeśli usługa ta składa się z dwóch częściowych świadczeń, które dla celów VAT muszą być traktowane jako jedno świadczenie, i świadczenia te mają równy status, a jedno z nich nie może samo w sobie zostać zaklasyfikowane do żadnej z kategorii wskazanych w załączniku III do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej?
- 2c W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej ma pytanie 2.b, czy połączenie częściowej usługi prawa do korzystania z obiektów sportowych z częściową usługą trenera koni wyścigowych, w okolicznościach takich jak okoliczności niniejszej sprawy, uniemożliwia objęcie tej usługi jako całości obniżoną stawką VAT wskazaną w pkt 14 załącznika III do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej?
- 2d Jeżeli zastosowanie obniżonej stawki podatku nie jest wykluczone na podstawie odpowiedzi na pytanie 2.c, to jaki wpływ na objęcie odnośną stawką VAT ma okoliczność, że oprócz usługi korzystania z obiektów sportowych i usługi trenera, podatnik świadczy także usługi stajenne, karmienia i innej opieki nad końmi? Czy dla celów VAT konieczne jest postrzeganie wszystkich tych częściowych świadczeń jako jednej całości podległej temu samemu reżimowi podatkowemu?

(¹) Dz.U. L 347, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 10 września 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-481/15)

(2015/C 371/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls, F. Wilman, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- Nie zapewniając regularnych kontroli pewnych wspólnych podstawowych norm w zakresie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego w niezbędnym zakresie i z niezbędną częstotliwością oraz nie oddelegowując odpowiedniej liczby audytorów na potrzeby przeprowadzenia kontroli jakości, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 11 rozporządzenia (WE) nr 300/2008 ⁽¹⁾ oraz pkt 4.1, 4.2, 7.5 i 14 załącznika II do tego rozporządzenia;
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi co następuje:

Artykuł 11 rozporządzenia (WE) nr 300/2008 oraz pkt 4.1, 4.2, 7.5 i 14 załącznika II do tego rozporządzenia zobowiązują każde państwo członkowskie do zapewnienia regularnych kontroli pewnych wspólnych podstawowych norm w zakresie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego w niezbędnym zakresie i z niezbędną częstotliwością oraz do oddelegowania odpowiedniej liczby audytorów na potrzeby przeprowadzenia kontroli jakości.

Niemcy uchybiły temu zobowiązaniu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 (Dz.U. L 97, s. 72) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (UE) nr 18/2010 z dnia 8 stycznia 2010 r. (Dz.U. L 7, s. 3).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewięta izba) wydanego w dniu 15 lipca 2015 r. w sprawie T-314/13 Portugalia/Komisja, wniesione w dniu 21 września 2015 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-495/15 P)

(2015/C 371/20)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Republika Portugalska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 15 lipca 2015 r. wydanego w sprawie T-314/13;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie państwa portugalskiego kosztami postępowania w sprawie niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Podstawa – Tytułem głównym Komisja podnosi, że Sąd błędnie orzekł nakazując Komisji przyjęcie decyzji o korekcie finansowej w ramach Funduszu Spójności w terminie ustalonym w podstawowym akcie normatywnym od daty wysłuchania państwa członkowskiego.

Pomocniczo, Komisja podnosi, że Sąd błędnie orzekł ustalając, że termin na przyjęcie przez Komisję decyzji finansowej jest terminem obligatoryjnym, którego nieprzestrzeganie stanowi materialne naruszenie, które powoduje nieważność decyzji przyjętej po upływie terminu.

Podstawowe argumenty – Tytułem głównym Komisja podnosi, że w niniejszym przypadku nie miał zastosowania art. 100 rozporządzenia nr 1083/2006 ⁽¹⁾, lecz art. H pkt 2 rozporządzenia nr 1164/94 ⁽²⁾. W rozumieniu Komisji wykładnia nadana przez Sąd art. 108 rozporządzenia nr 1083/2006 jest błędna. Artykuł 108 ma zastosowanie do współfinansowanych projektów zaakceptowanych na podstawie nowych przepisów (okres 2007-2013). W konkretnym przypadku na podstawie art. 105 rozporządzenia nr 1083/2006 przepisem mającym zastosowanie jest art. H pkt 2 załącznika II rozporządzenia nr 1164/94. Zdaniem Komisji rozporządzenie nr 1164/94 nie przewiduje żadnego terminu, w ramach którego Komisja powinna przyjąć decyzję o korekcie finansowej.

Tytułem pomocniczym Komisja podnosi, że prawodawca unijny nie ustalił żadnego obligatoryjnego terminu, w ramach którego Komisja powinna przyjąć decyzję o korekcie finansowej. Istotny cel decyzji o korekcie finansowej związany jest z ochroną interesów finansowych Unii. Ustawa natomiast nie przewiduje żadnej sankcji ani żadnej konsekwencji związanej z naruszeniem terminu. Termin dla wydania decyzji o korekcie finansowej jest terminem porządkowym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210, s. 25).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1164/94 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiające Fundusz Spójności (Dz.U. L 130, s. 1).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 18 września 2015 r. – Deutsche Post/Komisja

(Sprawa T-421/07 RENV) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Doręczanie przesyłek — Środki przyjęte przez władze niemieckie na rzecz Deutsche Post AG — Decyzja o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE — Interes prawny — Wznowienie zakończonego postępowania — Skutki wyroku stwierdzającego nieważność)

(2015/C 371/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Post AG (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Sedemund i T. Lübbig)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Martenczuk, T. Maxian Rusche i R. Sauer, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony pozwanej: UPS Europe NV/SA (Bruksela, Belgia); UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Ottervanger)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 12 września 2007 r. o wszczęciu przewidzianego w art. 88 ust. 2 [WE] postępowania dotyczącego pomocy państwa przyznanej przez Republikę Federalną Niemiec na rzecz Deutsche Post AG [pomoc państwa C 36/07 (ex NN 25/07)].

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji z dnia 12 września 2007 r. o wszczęciu przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE postępowania dotyczącego pomocy państwa przyznanej przez Republikę Federalną Niemiec na rzecz Deutsche Post AG [pomoc państwa C 36/07 (ex NN 25/07)] w zakresie, w jakim w drodze tej decyzji wszczęto formalne postępowanie wyjaśniające w przedmiocie omówionych w niej środków publicznych, z wyjątkiem gwarancji państwowych przyznanych na rzecz Deutsche Bundespost Postdienst oraz Deutsche Post.
- 2) Komisja Europejska pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Deutsche Post w związku ze skargą o stwierdzenie nieważności, w tym koszty postępowania odwoławczego przed Trybunałem.
- 3) UPS Europe NV/SA i UPS Deutschland Inc. & Co. OHG pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

**Wyrok Sądu z dnia 23 września 2015 r. – ClientEarth i International Chemical Secretariat/ECHA
(Sprawa T-245/11) ⁽¹⁾**

[Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty będące w posiadaniu ECHA — Dokumenty pochodzące od osoby trzeciej — Termin wyznaczony na udzielenie odpowiedzi na wniosek o udzielenie dostępu — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej — Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji — Nadrzędny interes publiczny — Informacje o środowisku — Emisje do środowiska]

(2015/C 371/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i The International Chemical Secretariat (Göteborg, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat P. Kirch)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: M. Heikkilä, A. Iber i T. Zbihlej, pełnomocnicy, wspierani przez D. Abrahamsa, barrister)

Interwienienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo E. Manhaeve, P. Oliver i C. ten Dam, następnie E. Manhaeve, P. Oliver i F. Clotuche-Duvieusart, oraz w końcu E. Manhaeve, F. Clotuche-Duvieusart i J. Tomkim, pełnomocnicy); European Chemical Industry Council (Cefic) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci M. Bronckers i Y. van Gerven)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji ECHA z dnia 4 marca 2011 r. dotyczącej odmowy dostępu do informacji przedstawionych w ramach procedury rejestracji niektórych substancji chemicznych.

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) z dnia 4 marca 2011 r. w odniesieniu do odmowy ujawnienia przez ECHA informacji żądanych w pkt 1 wniosku o udzielenie informacji w zakresie, w jakim ten pkt 1 dotyczy nazw i danych 6 611 spółek dostępnych w Internecie od dnia 23 kwietnia 2014 r.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji ECHA z dnia 4 marca 2011 r. w odniesieniu do odmowy ujawnienia przez ECHA informacji żądanych w pkt 1 wniosku o udzielenie informacji w zakresie, w jakim ten pkt 1 dotyczy informacji jeszcze nieujawnionych w dniu 23 kwietnia 2014 r.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Każda strona, w tym Komisja Europejska i European Chemical Industry Council (Cefic), pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 194 z 2.7.2011.

Wyrok Sądu z dnia 18 września 2015 r. – Oil Pension Fund Investment Company/Rada**(Sprawa T-121/13) ⁽¹⁾****(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Oczywisty błąd w ocenie — Proporcjonalność — Prawo własności — Dostosowanie w czasie skutków stwierdzenia nieważności)**

(2015/C 371/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Oil Pension Fund Investment Company (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat K. Kleinschmidt)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop et J.-P. Hix, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 71) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 55), w zakresie, w jakim akty te dotyczą strony skarżącej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim na jej mocy umieszczono nazwę Oil Pension Fund Investment Company w wykazie zawartym w załączniku II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB.
- 2) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim na jego mocy umieszczono nazwę Oil Pension Fund Investment Company w wykazie zawartym w załączniku IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010.
- 3) Skutki decyzji 2012/829 i rozporządzenia wykonawczego nr 1264/2012 zostają utrzymane w mocy w odniesieniu do Oil Pension Fund Investment Company od chwili ich wejścia w życie do dnia upływu terminu do wniesienia odwołania wskazanego w art. 56 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej lub, jeśli odwołanie zostanie wniesione w tym terminie, do chwili oddalenia odwołania.
- 4) Rada Unii Europejskiej pokrywa, prócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Oil Pension Fund Investment Company.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 4.5.2013.

Wyrok Sądu z dnia 22 września 2015 r. – First Islamic Investment Bank/Rada**(Sprawa T-161/13) ⁽¹⁾****(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Błąd w ocenie — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Proporcjonalność)**

(2015/C 371/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: First Islamic Investment Bank Ltd (Labuan, Malezja) (przedstawiciele: adwokaci B. Mettetal i C. Wucher-North)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: Á. de Elera-San Miguel Hurtado i M. Bishop, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 71), a także rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 55), oraz po drugie, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady o utrzymaniu w mocy środków ograniczających, którymi została objęta skarżąca.

Sentencja

1) Stwierdza się nieważność w zakresie dotyczącym First Islamic Investment Bank Ltd:

— punktu I załącznika do decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu;

— punktu I załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu;

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) First Islamic Investment Bank pokrywa połowę własnych kosztów oraz połowę kosztów poniesionych przez Radę Unii Europejskiej. Rada pokrywa połowę własnych kosztów oraz połowę kosztów poniesionych przez First Islamic Investment Bank.

⁽¹⁾ Dz.U. C 141 z 18.5.2013.

Wyrok Sądu z dnia 18 września 2015 r. – IOC-UK/Rada(Sprawa T-428/13) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Prawo do bycia wysłuchanym — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Oczywisty błąd w ocenie — Proporcjonalność — Prawo własności — Równość traktowania i niedyskryminacja)

(2015/C 371/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Iranian Oil Company UK Ltd (IOC-UK) (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Grayston, solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, M. Gambardella, D. Sellers i N. Pilkington, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux et M. Bishop, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo S. Behzadi-Spencer i V. Kaye, następnie V. Kaye, pełnomocnicy, wspierani przez M. Gray, barrister)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2013/270/WPZiB z dnia 6 czerwca 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 156, s. 10) oraz, po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 522/2013 z dnia 6 czerwca 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 156, s. 3)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Iranian Oil Company UK Ltd (IOC-UK) pokrywa, oprócz swoich własnych kosztów, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 313 z 26.10.2013.

Wyrok Sądu z dnia 18 września 2015 r. – Wahlström/Frontex(Sprawa T-653/13 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Służba publiczna — Personel tymczasowy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny (2010) — Doroczna rozmowa z ocenianym — Wyznaczenie celów]

(2015/C 371/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Kari Wahlström (Espoo, Finlandia) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Frontex) (przedstawiciele: S. Vuorensola i H. Caniard, pełnomocnicy, wspomagani przez adwokatów A. Durona i D. Waelbroecka)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 9 października 2013 r., Wahlström/Frontex (F-116/12, RecFP, EU:F:2013:143).

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 9 października 2013 r., Wahlström/Frontex (F-116/12, RecFP, EU:F:2013:143) zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd do spraw Służby Publicznej oddalił części drugą i trzecią zarzutu drugiego podniesionego w pierwszej instancji, a także żądanie odszkodowania.
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
- 3) Stwierdza się nieważność sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej Kariego Wahlströma za rok 2010 .
- 4) Zasądza się zapłatę przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Frontex) odszkodowania w kwocie 2 000 EUR na rzecz K. Wahlströma.
- 5) Frontex pokrywa wszystkie koszty postępowania w niniejszej instancji oraz przed Sądem do spraw Służby Publicznej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 22.2.2014.

Wyrok Sądu z dnia 18 września 2015 r. – Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/OHIM – Accelerate (COLOMBIANO COFFEE HOUSE)

(Sprawa T-359/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Graficzny wspólnotowy znak towarowy COLOMBIANO COFFEE HOUSE — Wcześniejsze chronione oznaczenie geograficzne Café de Colombia — Artykuły 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 371/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Federación Nacional de Cafeteros de Colombia (Bogota, Kolumbia) (przedstawiciele: adwokaci A. Pomares Caballero i M. Pomares Caballero)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: O. Mondéjar Ortuño, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Accelerate s.a.l. (Bejrut, Liban)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 marca 2014 r. (sprawa R 1200/2013-5) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Federación Nacional de Cafeteros de Colombia a Accelerate s.a.l.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 27 marca 2014 r. (sprawa R 1200/2013-5) w zakresie dotyczącym oddalenia wniosku o unieważnienie prawa do znaku.
- 2) OHIM pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Federación Nacional de Cafeteros de Colombia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 253 z 4.8.2014.

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2015 r. – KV/EACEA

(Sprawa T-484/15)

(2015/C 371/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: KV (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza do spraw Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji EACEA/MH/OG/OKRAPF15D013150 kierownika wydziału Agencji Wykonawczej do spraw Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego w sprawie finansowania Porozumienia nr 519177-LLP-1–2011–1-GR-KA3-KA3NW w odniesieniu do projektu „Krzewienie i wspieranie kompetencji cyfrowych w drodze programu wolontariackiego”;
- Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie

- Zaskarżona decyzja jest obciążona oczywistym błędem w ocenie dotyczącym rozróżnienia „podstawowej” i „dodatkowej” usługi świadczonej przez partnerów/akcjonariuszy skarżącej w czasie trwania omawianego projektu, ze względu na to, że EACEA w oczywisty sposób pominęła charakter usług świadczonych przez partnerów, wyraźną wolę walnego zgromadzenia skarżącej, aby usługi te uczynić przedmiotem obrad i uregulować je, gdyż organ ten uznał, iż stanowią one odrębną kategorię, która nie podlega postanowieniom statutu oraz okoliczność, że usługi świadczone przez partnerów zaangażowanych w omawiany projekt spełniały wszelkie wymogi wyżej wspomnianej uchwały walnego zgromadzenia.

2. Zarzut drugi dotyczący drugiego oczywistego błędu w ocenie

- Zaskarżona decyzja jest obarczona oczywistym błędem w ocenie dotyczącym zawartego w decyzji uzasadnienia odnoszącego się do stosunku podporządkowania między partnerami/akcjonariuszami oraz skarżącą, którego istnienie zostało wyraźnie wykazane za pomocą dowodów przedłożonych EACEA.

Odwołanie wniesione w dniu 26 sierpnia 2015 r. przez Komisję Europejską od wyroku wydanego w dniu 18 czerwca 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-5/14 CX/Komisja

(Sprawa T-493/15 P)

(2015/C 371/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciel: J. Currall i C. Ehrbar, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: CX (Enghien, Belgia)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku SSP z dnia 18 czerwca 2015 r. w sprawie F-5/14 CX/Komisja;
- przekazanie sprawy do SSP celem rozpatrzenia innych zarzutów skargi;
- rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, związany z opiniami lekarskimi sporządzonymi w ramach postępowania dyscyplinarnego, dotyczący błędów co do prawa wynikających z naruszenia (i) zasad dotyczących ciężaru dowodu, (ii) załącznika IX do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), (iii) art. 59 regulaminu pracowniczego oraz (iv) uprawnień Sądu do spraw Służby Publicznej (zwanego dalej „SSP”).
2. Zarzut drugi, związany z pojęciem łańcucha zgodnych poszlak, dotyczący naruszenia zakresu obowiązków w obszarze rozkładu ciężaru dowodu i braków w uzasadnieniu.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędu co do prawa w odniesieniu do wykładni zasady staranności, ponieważ SSP orzekł, że Komisja, na podstawie posiadanych przez siebie w chwili wydania spornej decyzji środków dowodowych, naruszyła swój obowiązek staranności w związku z tym, że nie wezwała po raz trzeci strony skarżącej w pierwszej instancji, uznając po pierwsze, że czyny będące przedmiotem postępowania były stosunkowo stare, po drugie, że urzędnik przebywał na zwolnieniu chorobowym, a po trzecie, że jego adwokat po raz drugi odmówił odbioru wezwania.

4. Zarzut czwarty dotyczący błędu uzasadnienia w odniesieniu do konsekwencji naruszenia prawa do bycia wysłuchanym i nieprawidłowości ustaleń faktycznych, ponieważ SSP oparł się na nieprawidłowych okolicznościach i w rezultacie stwierdził, że przesłuchanie strony skarżącej w pierwszej instancji mogło mieć wpływ na zaskarżoną decyzję.

Odwołanie wniesione w dniu 28 sierpnia 2015 r. przez CX od wyroku wydanego w dniu 18 czerwca 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-27/13 CX/Komisja

(Sprawa T-496/15 P)

(2015/C 371/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: CX (Enghien, Belgia) (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że jego odwołanie jest dopuszczalne i zasadne;
- w rezultacie, uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 18 czerwca 2015 r., doręczonego w dniu ogłoszenia, w sprawie F-27/13;
- wydanie orzeczenia w przedmiocie sporu przez sam Sąd i uwzględnienie pierwotnych żądań strony skarżącej, a tym samym wniosków przedstawionych w pierwszej instancji, z wyłączeniem jakiegokolwiek nowego wniosku;
- w każdym razie, obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony i nieuwzględnienia tego przez Sąd do spraw Służby Publicznej (zwany dalej „SSP”), nieprawdziwości zarzucanych czynów, odmowy przeprowadzenia niezbędnych weryfikacji i ustalenia prawdy zarówno przez Komisję jak i SSP oraz oczywistych błędów w ocenie.
  2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 4 i 6 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) i art. 9 załącznika IX do regulaminu pracowniczego, ponieważ choć SSP przyznał, że właściwy organ powołujący nie ma uprawnień w zakresie wymierzenia zainteresowanemu urzędnikowi kary w postaci bezpośredniego ustalenia „zaszeregowania” do określonej grupy, lecz ma wyłącznie prawo obniżyć mu grupę zaszeregowania, to jednak nie wyciągnął z tego odpowiednich konsekwencji.
  3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności oraz dotyczący oczywistych błędów w ocenie.
-

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2015 r. – Republika Grecka/Komisja Europejska**(Sprawa T-506/15)**

(2015/C 371/31)

Język postępowania: grecki

Strony*Strona skarżąca:* Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou, O. Tsirkinidou i A.-E. Vasilopoulou)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/1119 z dnia 22 czerwca 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument C(2015) 4076] ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim wyłącza ona z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione z tytułu pomocy bezpośredniej niezwiązanej z wielkością produkcji za lata składania wniosków 2009, 2010 i 2011 oraz niektóre wydatki poniesione na podstawie zasady wzajemnej zgodności za rok składania wniosków 2011, jak również w zakresie, w jakim Komisja nie przewidziała w tej decyzji zwrotu na rzecz Republiki Greckiej kwoty 10 460 620,42 EUR w wykonaniu wyroku z dnia 6 listopada 2014 r., Grecja/Komisja (T-632/11, EU:T:2014:934), zgodnie z okolicznościami faktycznymi przedstawionymi w skardze i zarzutami nieważności;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

Jeśli chodzi w szczególności o korektę finansową wymaganą w ramach systemu pomocy bezpośredniej niezwiązanej z wielkością produkcji, Republika Grecka podnosi cztery zarzuty nieważności.

1. Pierwszy zarzut nieważności zostaje podniesiony w ramach korekty ryczałtowej w wysokości 25 % wymaganej ze względu na braki w definicji pojęcia trwałych użytków zielonych oraz w kontrolach dotyczących tych użytków w latach 2009–2011 i opiera się na błędnej wykładni i błędnym stosowaniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 796/2004 ⁽²⁾ [następnie art. 2 lit. c) rozporządzenia nr 1120/2009 ⁽³⁾].
2. Drugi zarzut nieważności również zostaje podniesiony w ramach korekty ryczałtowej w wysokości 25 % wymaganej ze względu na braki w definicji pojęcia trwałych użytków zielonych oraz w kontrolach dotyczących tych użytków w latach 2009–2011 i opiera się na błędnej wykładni i błędnym stosowaniu wytycznych w odniesieniu do przesłanek wymaganych dla wprowadzenia korekty finansowej w wysokości 25 %, braku uzasadnienia, naruszeniu zakresu uznania przez Komisję oraz naruszeniu zasady proporcjonalności.
3. Trzeci zarzut nieważności zostaje podniesiony w ramach korekty ryczałtowej w wysokości 5 % wymaganej z uwagi na braki charakteryzujące system identyfikacji działek rolnych (LPIS) w pierwszy roku jego stosowania (2009) i opiera się na błędnej wykładni i błędnym stosowaniu wytycznych, naruszeniu zakresu uznania przez Komisję oraz naruszeniu zasady proporcjonalności.

4. Czwarty zarzut nieważności zostaje podniesiony w ramach korekt ryczałtowych wymaganych ze względu na braki w kontrolach na miejscu, a konkretnie w ramach korekty w wysokości 2 % wymaganej ze względu na nieskuteczną analizę ryzyka za rok składania wniosków 2010, i opiera się na błędnej wykładni i błędnym stosowaniu art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1122/2009⁽⁴⁾ i art. 27 rozporządzenia nr 796/2004 oraz naruszeniu zasady uzasadnionych oczekiwań.

Ponadto jeśli chodzi o pozostałe zakwestionowane części zaskarżonej decyzji wykonawczej, Republika Grecka podnosi następujące dwa zarzuty nieważności.

5. Piąty zarzut nieważności dotyczy finansowej korekty ryczałtowej w wysokości 2 % wymaganej w ramach systemu wzajemnej zgodności za rok składania wniosków 2011 i opiera się na błędnej wykładni i błędnym stosowaniu art. 11 rozporządzenia nr 885/2006⁽⁵⁾ i art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005⁽⁶⁾, na niewystarczającym uzasadnieniu i na błędzie faktycznym dotyczącym korekty finansowej w wysokości 2 % za rok składania wniosków 2011.
6. Szósty zarzut nieważności dotyczy kwoty, która powinna zostać zwrócona Republice Greckiej w wykonaniu wyroku z dnia 6 listopada 2014 r., Grecja/Komisja (T-632/11, EU:T:2014:934), i opiera się na naruszeniu art. 266 i 280 TFUE dotyczących ciężącego na Komisji obowiązku podjęcia środków, które zapewnią wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, oraz na braku uzasadnienia w zakresie braku zwrotu na rzecz Republiki Greckiej kwoty 10 460 620,42 EUR w związku z wydaniem wspomnianego wyroku Sądu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 182, s. 39.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 [ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników] (Dz.U. L 141, s. 18).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1120/2009 z dnia 29 października 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania systemu płatności jednolitej przewidzianego w tytule III rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. L 316, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz.U. L 316, s. 65).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFRG i EFRROW (Dz.U. L 171, s. 90).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2015 r. – Litwa/Komisja

(Sprawa T-508/15)

(2015/C 371/32)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Republika Litwy (przedstawiciele: D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė, M. Palionis i A. Petrauskaitė, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/1119 z dnia 22 czerwca 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie w jakim decyzji ta odnosi się do Republiki Litwy i dotyczy systemu wcześniejszych emerytur w sektorze produkcji podstawowych produktów rolnych (pozycja budżetu: 6711);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zarzut naruszenia prawa Unii Europejskiej:

wydając zaskarżoną decyzję Komisja naruszyła art. 52 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013⁽¹⁾ w związku z zasadą proporcjonalności, ponieważ:

1) Nie uwzględniając charakteru naruszenia i szkody finansowej spowodowanej po stronie Unii, Komisja zastosowała korektę ryczałtową, mimo że informacje przedstawione w następstwie przeprowadzonej przez Litwę – w sposób odpowiedni i uzasadniony, kontroli a posteriori wszystkich wniosków umożliwiały precyzyjne określenie rozmiaru szkody finansowej rzeczywiście spowodowanej po stronie Unii. Rząd litewski twierdzi, że kontrole a posteriori przeprowadzone przez władze litewskie stanowią odpowiedni środek w celu określenia rzeczywistej szkody, jaką poniósł budżet, ponieważ:

- wybrane kryteria na podstawie, których dokonano kontroli są zgodne z pojęciem produkcji podstawowych produktów rolnych;
- Komisja błędnie połączyła pojęcia: produkcja podstawowych produktów rolnych i gospodarstwa niskotowarowe;
- Komisja nie uwzględniła celów Litwy oraz środków, które zostały przedstawione w sposób klarowny w dokumentach programu rozwoju obszarów wiejskich.

2) W każdym razie Komisja błędnie zastosowała korektę finansową przekraczającą 5 %, ponieważ jej zastosowanie jest przewidziane wyłącznie w sytuacjach gdy ryzyko straty dla budżetu Unii jest znaczne, podczas gdy przeprowadzone kontrole i informacje przedstawione przez Litwę wykazały, że mogło zaistnieć wyłącznie niewielkie ryzyko finansowe dla budżetu Unii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347. S. 549).

**Skarga wniesiona w dniu 1 września 2015 r. – Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów
Urządzeń Rozrywkowych/Komisja**

(Sprawa T-514/15)

(2015/C 371/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: P. Hoffman, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 12 czerwca 2015 r. GESTDEM 2015/1291 odmawiającej stronie skarżącej dostępu do szczegółowej opinii wydanej przez Komisję Europejską w ramach procedury notyfikacji 2014/537/PL,
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 17 lipca 2015 r. GESTDEM 2015/1291 odmawiającej stronie skarżącej dostępu do szczegółowej opinii wydanej przez Republikę Malty w ramach procedury notyfikacji 2014/537/PL,
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ poprzez odmowę dostępu do szczegółowej opinii Komisji
  - Artykuł 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia 1049/2001 nie może być rozsądnie interpretowany w ten sposób, że oznacza on, iż dokument znajdujący się w posiadaniu Komisji nie może zostać ujawniony, jeżeli mogłoby to naruszyć cel jakiegokolwiek kontroli, jakiegokolwiek dochodzenia lub jakiegokolwiek audytu, nawet jeśli dany dokument nie został sporządzony w ramach ani do celów takiej kontroli, takiego dochodzenia czy audytu.
  - Żadne ogólne domniemanie, że ujawnienie dokumentu mogłoby naruszyć ochronę celu dochodzenia w sprawie stwierdzenia naruszenia nie może zostać zastosowane do dokumentu przedstawionego w ramach procedury notyfikacji, gdyż w odniesieniu do takiej procedury nie istnieje żadne tego rodzaju ogólne domniemanie.
  - Twierdzenie Komisji, że jej opinia dotyczy środka służącego usunięciu naruszenia prawa Unii i że opinia ta zawiera odniesienia do wystosowanego przez Komisję formalnego powiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia naruszenia i oceny zgłoszonego środka w świetle tego postępowania, nie stanowi dowodu na istnienie jakiegokolwiek ogólnego domniemania co do tego, że szczegółowa opinia nie powinna zostać ujawniona.
  - Stanowisko Komisji jest niespójne, gdyż instytucja ta oparła swą decyzję na ogólnym domniemaniu, ale powołuje się jednocześnie na specyfikę „tej konkretnej sprawy”.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001 i art. 296 TFUE poprzez odmowę dostępu do części szczegółowej opinii Komisji

— W każdym razie Komisja powinna była udostępnić szczegółową opinię w części, tj. po usunięciu wszelkich odniesień do formalnego powiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia naruszenia.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001 poprzez odmowę dostępu do szczegółowej opinii Komisji pomimo istnienia nadrzędnego interesu publicznego przemawiającego za jej ujawnieniem

— Zważywszy, że szczegółowa opinia dotyczyła środka, który był już przedmiotem prac Parlamentu i że doprowadziła ona do zmiany tego środka, jej ujawnienie jest konieczne do tego, aby deputowani mogli zrozumieć powód, dla którego zostali poproszeni przez rząd do zmiany przedstawionego im projektu. Istnieje zatem nadrzędny interes publiczny przemawiający za ujawnieniem. Proces demokratyczny nie może przebiegać w sposób prawidłowy w sytuacji gdy Parlament zostaje poproszony o wdrożenie opinii Komisji, które nie zostają ujawnione.

— Ponieważ zgodność z prawem procedury zgłoszenia, a tym samym wykonalność przyjętego projektu może zależeć od treści opinii Komisji, istnieje nadrzędny interes publiczny przemawiający za jej ujawnieniem, przy czym źródłem tego interesu jest zasada pewności prawa.

4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia motywu 3 i art. 8 ust. 4 dyrektywy 98/34/WE⁽²⁾ poprzez odmowę dostępu do szczegółowej opinii Komisji

— Odmowa ujawnienia szczegółowej opinii jest nie do pogodzenia z charakterem dyrektywy 98/34, której podstawą jest zasada przejrzystości. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, w której dane państwo członkowskie nie powołało się na klauzulę poufności zgodnie z art. 8 ust. 4 tej dyrektywy.

5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 tiret trzecie, art. 4 ust. 5 i art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001 poprzez odmowę dostępu do szczegółowej opinii Malty

— Odmowa udzielenia dostępu do tej opinii nie może być oparta wyłącznie na okoliczności, że Komisja zamierza wziąć szczegółową opinię Malty pod uwagę przy podejmowaniu decyzji dotyczącej toczącego się postępowania w sprawie stwierdzenia naruszenia, ani na okoliczności, że instytucja ta dołączyła tę opinię do akt owego postępowania.

6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia art. 296 TFUE poprzez odmowę dostępu do szczegółowej opinii Malty

— Komisja pierwotnie odmówiła wydania rozstrzygnięcia w kwestii ujawnienia szczegółowej opinii Malty, przedstawiając w uzasadnieniu argumenty, które można interpretować jedynie w ten sposób, że decyzja ta będzie zależeć od tego, czy Komisja zgodzi się z wyrokiem Sądu w sprawie T-402/12 Carl Schlyter/Komisja, w myśl którego szczegółowe opinie podlegają ujawnieniu, czy też nie zgodzi się z tym wyrokiem, a w efekcie zaskarzy go. Komisja nie zaskarżyła jednak wskazanego wyroku i odmówiła ujawnienia opinii, przedstawiając w uzasadnieniu argumenty, które nie mają z tym wyrokiem nic wspólnego, co sama Komisja musiała uznać za niewystarczające, gdyż w przeciwnym wypadku wydałaby decyzję odmowną jeszcze przed upływem terminu na wniesienie odwołania w sprawie T-402/12.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

⁽²⁾ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 204, s. 37)

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2015 r. – Almaz-Antey/Rada**(Sprawa T-515/15)**

(2015/C 371/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: OAO Concern PVO Almaz-Antey (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci C. Stumpf i A. Haak)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/971 z dnia 22 czerwca 2015 r. zmieniającej decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz. U. L 157, s. 50) w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja stosuje się do strony skarżącej; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzja Rady narusza zasadę proporcjonalności.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny naruszyła podstawowe prawa strony skarżącej, mianowicie prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada nie wskazała właściwych lub wystarczających powodów dla umieszczenia strony skarżącej w wykazie osób, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Rada nie wykazała, iż strona skarżąca jest zaangażowana w destabilizację sytuacji na Ukrainie lub ma jakikolwiek wpływ na powodzenie wdrożenia porozumień z Mińska.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Rada w sposób oczywiście błędny uznała, że w przypadku strony skarżącej zostały spełnione kryteria umieszczenia w wykazie osób, podmiotów i organów objętych zakwestionowanym środkiem.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że w wyniku stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/971 rozporządzenie Rady (UE) nr 833/2014 nie ma wystarczającej podstawy prawnej, co oznacza, że umieszczenie strony skarżącej w wykazie w rozporządzeniu Rady (UE) nr 833/2014 na mocy rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 826/2014 nie będzie już wywierało skutku.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2015 r. – NICO/Rada**(Sprawa T-524/15)**

(2015/C 371/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (Pully, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci J. Grayston, P. Gjørtler, G. Pandey i D. Rovetta)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Radzie, w drodze środka organizacji postępowania, ujawnienie pełnej wersji załącznika 1 do dokumentu Sekretariatu Generalnego Rady 7228/14 EXT 1 z dnia 23 stycznia 2015 r., zatytułowanego „NOTA DO PUNKTU I/A”, skierowanego do Komitetu Stałych Przedstawicieli, jak również wszelkich innych dokumentów dotyczących skarżącej;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady zawartej w piśmie z dnia 26 czerwca 2015 r., skierowanej do pełnomocników skarżącej i dotyczącej przeglądu wykazu osób i podmiotów ujętego w załączniku II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie środków ograniczających wobec Iranu, w brzmieniu ustalonym decyzją Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r., oraz w załączniku IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012⁽²⁾ w sprawie środków ograniczających wobec Iranu, wykonywanego rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r., w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja stanowi odmowę wykreślenia nazwy skarżącej z wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony i prawa do bycia wysłuchanym, art. 41 karty praw podstawowych oraz zasady dobrej administracji
  - W ramach procedury przeglądu skarżąca została jedynie poinformowana, że Rada podjęła już wobec niej decyzję i że jest ona negatywna. Skarżąca nie miała możliwości wypowiedzieć się w tej kwestii ani skorzystać z prawa do obrony. Zamiast tego wyznaczono jej termin do przedstawienia ewentualnych uwag, które nie tylko nie zostały uwzględnione przed podjęciem tej decyzji, ale co więcej które Rada rozpatrzy dopiero w ramach kolejnej administracyjnej procedury przeglądu wykazu.
2. Zarzut drugi dotyczący niewystarczającego uzasadnienia
  - Decyzja wydana w ramach procedury przeglądu nie została prawidłowo uzasadniona, dzięki któremu skarżąca mogłaby zrozumieć powody, dla których jej wnioski o wykreślenie jej nazwy z wykazu został rozpatrzony negatywnie.

3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie oraz naruszenia podstawowych wymogów formalno- i materialnoprawnych

— W celu uzasadnienia zaskarżonej decyzji Rada najwyraźniej oparła się na dokumentach i dowodach dotyczących wcześniejszych faz postępowania administracyjnego.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia podstawowych wymogów formalno- i materialnoprawnych, naruszenia art. 41 karty praw podstawowych oraz braku umocowania osoby, która podpisała zaskarżoną decyzję.

— Zaskarżone pismo Rady z dnia 26 czerwca 2015 r. zawierające decyzję o odmowie wykreślenia nazwy skarżącej z wykazu zawiera uchybienia formalne. Tego rodzaju uchybienia formalne powodują, że naruszone zostały również przepisy materialne regulujące prawo skarżącej do obrony.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2015 r. – Petro Suisse Intertrade/Rada

(Sprawa T-525/15)

(2015/C 371/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Petro Suisse Intertrade Co. SA (Pully, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci: J. Grayston, P. Gjørtler, G. Pandey i D. Rovetta)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/1008 z dnia 25 czerwca 2015 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 161, s. 19) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/1001 z dnia 25 czerwca 2015 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 161, s. 1) w zakresie, w jakim mocą tych aktów nazwa skarżącej została umieszczona w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi;

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady zawartej w piśmie z dnia 26 czerwca 2015 r., skierowanej do pełnomocników skarżącej i dotyczącej przeglądu wykazu osób i podmiotów ujętego w załączniku II do decyzji 2010/413/WPZiB oraz w załączniku IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012, w zakresie, w jakim ta decyzja stanowi odmowę wykreślenia nazwy skarżącej z wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niewystarczającego uzasadnienia

— Decyzja z dnia 26 czerwca 2015 r. (zwana dalej „decyzją wydaną w następstwie przeglądu”) była jednocześnie pismem, którym doręczono decyzję Rady (WPZiB) 2015/1008 oraz rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/1001 (zwane dalej „zaskarżonymi aktami”), ale w piśmie tym nie wskazano powodów, dla których przyjęto zaskarżone akty.

2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie

— Chociaż skarżąca stanowi własność NICO, jest jednak odrębną osobą prawną z siedzibą w Szwajcarii, gdzie zgodnie z prawem prowadzi działalność usługową o zasięgu lokalnym, osiągając przy tym niskie obroty.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony

— Poprzez pozwolenie na to, aby pojedyncze, niewymienione z nazwy państwo członkowskie pokierowało pracami Rady w kierunku przyjęcia decyzji bez zbadania istotnych dokumentów i dowodów, Rada jednostronnie ustanowiła nową procedurę decyzyjną, która nie ma podstaw w art. 215 TFUE ani w żadnym innym postanowieniu traktatów. Takie działanie zakłóca równowagę między uprawnieniami dochodzeniowymi i decyzyjnymi Rady oraz narusza prawo skarżącej do ochrony sądowej.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa własności należącego do kategorii praw podstawowych

— Rada nie podała żadnych istotnych powodów, które uzasadniałyby konieczność objęcia skarżącej środkami ograniczającymi. Umieszczenie w wykazie nazwy skarżącej, która jest szwajcarską spółką prowadzącą działalność usługową o zasięgu lokalnym, w żaden sposób nie przyczynia się do utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, a Rada nie dysponuje żadnymi dowodami, z których wynikałoby, że jest inaczej.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2015 r. – HK Intertrade/Rada

(Sprawa T-526/15)

(2015/C 371/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: HK Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Hong Kong) (przedstawiciele: adwokaci J. Grayston, P. Gjørtler, G. Pandey i D. Rovetta)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/1008 z dnia 25 czerwca 2015 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 161, s. 19) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/1001 z dnia 25 czerwca 2015 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 161, s. 1) w zakresie, w jakim mocą tych aktów nazwa skarżącej została umieszczona w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi;

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady zawartej w piśmie z dnia 26 czerwca 2015 r., skierowanej do pełnomocników skarżącej i dotyczącej przeglądu wykazu osób i podmiotów ujętego w załączniku II do decyzji 2010/413/WPZiB oraz w załączniku IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012, w zakresie, w jakim ta decyzja stanowi odmowę wykreślenia nazwy skarżącej z wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niewystarczającego uzasadnienia

- Decyzja z dnia 26 czerwca 2015 r. (zwana dalej „decyzją wydaną w następstwie przeglądu”) była jednocześnie pismem, którym doręczono decyzję Rady (WPZiB) 2015/1008 oraz rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/1001 (zwane dalej „zaskarżonymi aktami”), ale w piśmie tym nie wskazano powodów, dla których przyjęto zaskarżone akty. Dodatkowo uzasadnienie Rady nie spełnia standardów określonych w orzecznictwie.

2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie

- Chociaż skarżąca stanowi własność NICO, jest jednak odrębną osobą prawną z siedzibą w Hong Kongu, która prowadzi odrębną działalność na rynku azjatyckim, który wyłączony jest spod jakiegokolwiek kontroli, jaką nad jej działalnością ma sprawować NICO.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony

- Poprzez pozwolenie na to, aby pojedyncze, niewymienione z nazwy państwo członkowskie pokierowało pracami Rady w kierunku przyjęcia decyzji bez zbadania istotnych dokumentów i dowodów, Rada jednostronnie ustanowiła nową procedurę decyzyjną, która nie ma podstaw w art. 215 TFUE ani w żadnym innym postanowieniu traktatów. Takie działanie zakłóca równowagę między uprawnieniami dochodzeniowymi i decyzyjnymi Rady oraz narusza prawo skarżącej do ochrony sądowej.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa własności należącego do kategorii praw podstawowych

- Rada nie podała żadnych istotnych powodów, które uzasadniałyby konieczność objęcia skarżącej środkami ograniczającymi. Umieszczenie w wykazie nazwy skarżącej, która jest spółką mającą siedzibę w Hong Kongu i prowadzącą działalność na rynku azjatyckim, w żaden sposób nie przyczynia się do utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, a Rada nie dysponuje żadnymi dowodami, z których wynikałoby, że jest inaczej.

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2015 r. – Intesa Sanpaolo/OHIM (START UP INITIATIVE)

(Sprawa T-529/15)

(2015/C 371/38)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Intesa Sanpaolo SpA (Turyn (TO), Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Pozzi, F. Braga)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „START UP INITIATIVE” – zgłoszenie nr 13 011 838

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 czerwca 2015 r. w sprawie R 2777/2014-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie naruszenia i nieprawidłowego stosowania art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
- stwierdzenie naruszenia art. 75 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami i honorariami w niniejszym postępowaniu.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 16 września 2015 r. – LG Electronics/OHIM – Cyrus Wellness Consulting (Viewty GT)

(Sprawa T-534/15)

(2015/C 371/39)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: LG Electronics, Inc. (Seul, Republika Korei) (przedstawiciel: adwokat M. Graf)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Cyrus Wellness Consulting GmbH (Berlin, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „Viewty GT” – zgłoszenie nr 9 017 237

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 czerwca 2015 r. w sprawach połączonych R 1937/2014-2 i R 1564/2014-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2015 r. – CBM/OHIM – İD Group (Fashion ID)

(Sprawa T-535/15)

(2015/C 371/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: CBM Creative Brands Marken GmbH (Zurych, Szwajcaria) (przedstawiciele: prawnicy U. Lüken, J. Bärenfänger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: İD Group (Roubaix, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Fashion ID” – zgłoszenie nr 10 638 658

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 lipca 2015 r. w sprawie R 2470/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim utrzymano w niej w mocy decyzję Wydziału Sprzeciwów o odrzuceniu zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 10 638 658 w odniesieniu do objętych sprzeciwem towarów i usług z klas 9, 14, 18, 25 i 35;
- stwierdzenie nieważności odpowiedniej decyzji Wydziału Sprzeciwów OHIM z dnia 28 lipca 2014 r. (sprawa B 2 038 399) w zakresie, w jakim Wydział Sprzeciwów uwzględnił sprzeciw mający na celu odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 10 638 658;
- oddalenie sprzeciwu z dnia 26 czerwca 2012 r. wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 10 638 658 w całości;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Wydział Sprzeciwów i Izba Odwoławcza nie uwzględniły utrwalonego orzecznictwa Sądu i Trybunału, zgodnie z którym należy dokonać oceny całościowego wrażenia wywoływanego przez oznaczenia, biorąc pod uwagę zakwestionowany wspólnotowy znak towarowy jako całość, zamiast oceny poszczególnych elementów.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2015 r. – CBM/OHIM – İD Group (Fashion ID)

(Sprawa T-536/15)

(2015/C 371/41)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: CBM Creative Brands Marken GmbH (Zurych, Szwajcaria) (przedstawiciele: prawnicy U. Lüken, J. Bärenfänger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: İD Group (Roubaix, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Fashion ID” – zgłoszenie nr 11 589 082

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 lipca 2015 r. w sprawie R 2472/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim utrzymano w niej w mocy decyzję Wydziału Sprzeciwów o odrzuceniu zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 11 589 082 w odniesieniu do objętych sprzeciwem towarów i usług z klas 16 i 41;
- stwierdzenie nieważności odpowiedniej decyzji Wydziału Sprzeciwów OHIM z dnia 28 lipca 2014 r. (sprawa B 2 197 401) w zakresie, w jakim Wydział Sprzeciwów uwzględnił sprzeciw mający na celu odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 11 589 082;
- oddalenie sprzeciwu z dnia 7 czerwca 2012 r. wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 11 589 082 w całości;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Wydział Sprzeciwów i Izba Odwoławcza nie uwzględniły utrwalonego orzecznictwa Sądu i Trybunału, zgodnie z którym należy dokonać oceny całościowego wrażenia wywoływanego przez oznaczenia, biorąc pod uwagę zakwestionowany wspólnotowy znak towarowy jako całość, zamiast oceny poszczególnych elementów.

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2015 r. – Deutsche Post/OHIM – Verbis Alfa (InPost)

(Sprawa T-537/15)

(2015/C 371/42)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Post AG (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Viefhues i T. Heitmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Verbis Alfa sp. z o.o. (Kraków, Polska), EasyPack sp. z o.o. (Kraków, Polska)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Verbis Alfa sp. z o.o., EasyPack sp. z o.o.

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „InPost” – zgłoszenie nr 11 049 558

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 czerwca 2015 r. w sprawie R 546/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym oddalenia odwołania skarżącej odnoszącego się do identycznych usług;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

**Skarga wniesiona w dniu 17 września 2015 r. – Regent University/OHIM – Regent’s College
(REGENT UNIVERSITY)**

(Sprawa T-538/15)

(2015/C 371/43)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Regent University (Virginia Beach, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: D. Wilkinson, solicitor, i E. Himsworth, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Regent’s College (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „REGENT UNIVERSITY” – wspólnotowy znak towarowy nr 4 711 594

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 lipca 2015 r. w sprawie R 1859/2014-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Izbę Odwoławczą;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą;
- w wypadku gdyby Regent's College wstąpił do niniejszej sprawy w charakterze interwenienta, obciążenie Regent's College kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 53 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2015 r. – Pi-Design/OHIM – Nestlé (PRESSO)

(Sprawa T-545/15)

(2015/C 371/44)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Pi-Design AG (Triengen, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat M. Apelt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego „PRESSO” – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 093 132

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie R 428/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 16 września 2015 r. przez Fernanda De Estebana Alonsa od postanowienia wydanego w dniu 15 lipca 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-35/15 De Esteban Alonso/Komisja

(Sprawa T-557/15 P)

(2015/C 371/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Fernando De Esteban Alonso (Saint-Martin-de-Seignanx, Francja) (przedstawiciel: adwokat C. Huglo)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie postanowienia w sprawie F-35/15 z dnia 15 lipca 2015 r., w drodze którego prezes Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej odrzucił jego skargę;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 21 listopada 2014 r., otrzymanej w dniu 3 grudnia 2014 r., oddalającej zażalenie nr R/865/14 złożone przez skarżącego w dniu 5 sierpnia 2014 r.;
- zasądzenie od Komisji Europejskiej kwoty 17 242,51 EUR, której wysokość została zaktualizowana do 24 242,51 EUR na dzień wniesienia odwołania;
- zasądzenie od Komisji Europejskiej kwoty 3 000 EUR tytułem kosztów niebędących kosztami sądowymi, jak również obciążenie jej całością kosztów, do późniejszego oszacowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący pozbawienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości, ponieważ Sąd do spraw Służby Publicznej (zwany dalej „SSP”) orzekł w drodze postanowienia, nie pozwalając w ten sposób na nową wymianę pism czy jawną rozprawę.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady kontrydiktoryjności i prawa do obrony, ponieważ SSP orzekł w drodze postanowienia, nie pozwalając w ten sposób na nową wymianę pism czy jawną rozprawę.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa, ponieważ SSP dodał nowy warunek do warunków przewidzianych odnośnie do wsparcia ze strony instytucji, o którym mowa w art. 24 Regulaminu pracowniczego Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2015 r. – Paglieri Sell System/OHIM (APOTEKE)

(Sprawa T-563/15)

(2015/C 371/46)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Paglieri Sell System SpA (Pozzolo Formigaro, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Pozzi, F. Braga)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „APOTEKE” – zgłoszenie nr 13 014 691

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 lipca 2015 r. w sprawie R 2428/2014-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie naruszenia i nieprawidłowego stosowania art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
- stwierdzenie naruszenia art. 75 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami i honorariami w niniejszym postępowaniu.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009;
  - Naruszenie art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
  - Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009.
-

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 30 września 2015 r. –
Schönberger /Trybunał Obrachunkowy

(Sprawa F-14/12 RENV)

*(Służba publiczna — Urzędnicy — Przekazanie sprawy do Sądu po uchyleniu rozstrzygnięcia — Awans —
Postępowanie w sprawie awansu (2011) — Odmowa awansu — Skarga w części oczywiście
niedopuszczalna, a w części oczywiście bezzasadna)*

(2015/C 371/47)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Peter Schönberger (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat O. Mader)

Strona pozwana: Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Schäfer i Í. Ní Riagáin Düro, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji pozwanej o nieprzyznaniu skarżącemu awansu do grupy zaszerogowania AD 13 w postępowaniu w sprawie awansu 2011.

Sentencja postanowienia

1. Skarga zostaje w części odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna, a w części oddalona jako oczywiście bezzasadna.
2. W sprawach F-14/12 i F-14/12 RENV P. Schönberger pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej.
3. W sprawie T-26/14 P Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez P. Schönbergera.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 28 września 2015 r. – Kriscak/
Europol

(Sprawa F-73/14) ⁽¹⁾

*(Służba publiczna — Personel Europolu — Konwencja o Europolu — Regulamin pracowniczy Europolu —
Załącznik 1 do regulaminu pracowniczego Europolu — Wykaz stanowisk wskazanych wytłuszczonym
drukiem, które mogą być obsadzone jedynie przez osobę zatrudnioną przez właściwe organy w rozumieniu
art. 2 ust. 4 Konwencji o Europolu — Stanowiska ograniczone — Decyzja Europolu — Stanowiska, które
mogą być obsadzone jedynie przez osobę zatrudnioną przez właściwe organy w rozumieniu art. 3 decyzji
Europolu — Zastosowanie WZIP do pracowników Europolu — Nieprzedłużenie umowy członka personelu
tymczasowego zawartej na czas określony — Odmowa zawarcia umowy o pracę w charakterze członka
personelu tymczasowego na czas nieokreślony — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga
odszkodowawcza)*

(2015/C 371/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Christiana Kriscak (Haga, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol) (przedstawiciele: D. Neumann, J. Arnould i C. Falmagne, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę ze skarżącą i naprawienia rzekomo poniesionej szkody i rzekomo doznanej krzywdy.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście bezzasadna.
- 2) Europejski Urząd Policji pokrywa własne koszty postępowania i zostaje obciążony jedną trzecią kosztów Ch. Kriscak.
- 3) Christiana Kriscak pokrywa dwie trzecie własnych kosztów postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. 380 z 27.10.2014, s. 27.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 30 września 2015 r. – Nunes/ Trybunał Obrachunkowy

(Sprawa F-54/15)

**(Służba publiczna — Członek personelu kontraktowego — Podważenie warunków zatrudnienia —
Zażalenie złożone z przekroczeniem terminu — Niedopełnienie wymogów postępowania poprzedzającego
wniesienie skargi — Oczywista niedopuszczalność)**

(2015/C 371/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Carlos Nunes (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat M. Petit)

Strona pozwana: Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności wydanej przez Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej w kwietniu 2009 r. decyzji w sprawie zmiany statusu zatrudnienia i wynagrodzenia skarżącego oraz żądanie waloryzacji jego wynagrodzenia z mocą wsteczną od kwietnia 2009 r.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
  - 2) Carlos Nunes pokrywa własne koszty postępowania.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL